

Τὸ μεσν. ἀκριβαναθρώφω. Πβ. Θυσ. Ἀβραάμ στ. 433 (ἐκδ. E. Legrand) «ξύπησε, κανακάριχο κι ἀκριβαναθρώμενο, | νὰ πὰς εἰς τὴν ξεφάντωσι ποῦ σ' ἔχουν καλεσμένο».

Ἀνατρέφω μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, συνήθως ἐν τῇ μετοχ. ἀκριβαναθρώμενος ἔνθ' ἄν. : Κριμας ἐδὰ ποῦ σ' ἀκριβαναθρώγω κι ἀπέκειο μὴτ' ἀγαπᾷς με μῆτε ξέρεις το ! Ἀπύρανθ. Δὲ θέλω ὥ νὰ κλαίῃ τ' ἀκριβαναθρώμενο κωπελλάκι μου ! αὐτόθ. || Ἀσμ.

Μοναχογιᾶ τῆς μάννας σου καὶ πρῶτε τοῦ κυροῦ σου κι ἀκριονεθρώμενε μου μέσα ἔς τοὺς εἰκούς σου (εἰκούς = ἰδικούς) Κάσ.

Ἀκριβαναθρώμενή μου, πῶς κάμνεις μέσ' ἔς τὸ χῶμα χῶρις σεντόνι καθαρό καὶ χῶρις μαξιλλάρι ! (μοιρολ.) Νίσυρ.

ἀκριβάνθρωπος ὁ, Πελοπν. (Λακων.) ἄκριβά-
θρώπος Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ οὐσ. ἄνθρωπος.

Φιλάργυρος ἔνθ' ἄν. : Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος - ὁ βακάλης εἶναι ἀκριβάνθρωπος Λακων. Συνών. ἀκριβοκαμένος, ἀκριβοκόπος, ἀκριβός.

ἀκριβαπόχτητος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκριβαπόχτιστος
Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀκριβὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. ἀποχτητός < ἀποχτιῶ. Τὸ ἀκριβαπόχτιστος ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἀκριβαπόχτιστος, ὁ κατὰ τὰ ἐκ τῶν εἰς - ἰζω ρ. παραγόμενα.

Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον οἶονεῖ ἀκριβὰ ἀτέκτισέ τις, συνήθως ἐπὶ υἱοῦ, τὸν ὅποιον πολὺ ἀγαποῦν οἱ γονεῖς.

ἀκριβατοσίγγανος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκριβοτοσίγγανος
Νάξ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Ἀτσίγγανος.

Ὁ λίαν φιλάργυρος : Πεθ. ἀκριβατοσίγγανο ἄνθρωπο δὲν εἶδαν τὰ μάτια μου.

ἀκρίβεια ἡ, κοιν. ἀκρίβεια Κύπρ. ἀκρίβεια Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἀκριβεία Πόντ. (Κερασ.) ἀκριβεία Κύπρ. ἄκριβεια Πελοπν. (Λακων.) Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀκρίβεια = ἡ μετὰ προσοχῆς ἐκτέλεσις οἵασδήποτε πράξεως, αὐστηρότης περὶ τὴν κατάληψιν καὶ ἔκφρασιν. Περὶ τοῦ τύπου ἀκρίβεια ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,104. Ὁ τύπ. ἀκριβεῖα ἐκ τοῦ παλαιότερου παρὰ Βλάχ. ἀκριβεῖα.

1) Λεπτολογία, ἀκριβολογία Καλαβρ. (Μπόβ.) 2) Φειδωλία, φιλαργυρία, γλισχρότης Θράκ. (Μάδυτ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Κρήτ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ. : Ἀπὸ τὴν ἀκρίβεια του ἀπέθανε Περίδ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. Πλουτάρχ. Περικλ. 36 «χαλεπῶς ἔφερε τὴν τοῦ πατρὸς ἀκρίβειαν γλίσχρως καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ χορηγοῦντος». 3) Ἐλλειψις συνήθως καρπῶν δημητριακῶν, σιτοδεία σύνθηθ. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) : Ἐχομεν ἀκρίβεια φέτος σύνθηθ. Ὡς τοὺν κινὸ τῆς ἀκρίδας γίνιτι κ' ἡ ἀκρίβεια Μάδυτ. Ἀσ' τὴν ἀκρίβειαν θ' ἀπομείνωμε πεινασμένοι Κερασ. Ἰφέντ' ἀκρίβεια ἐγέντουνε Ὁφ. || Παροιμ.

Ὁ καιρὸς πουλεῖ τὰ λάχανα κ' ἡ ἀκρίβεια τ' ἀγοράζει

(ἐπὶ πράγματι εὐώνου μὲν καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ δαπανηροῦ ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως) Πελοπν. (Λακων.) Ὡς τὴν ἀκρίβεια τοῦ νεροῦ καλὸ ν' καὶ τὸ χαλάζει (ἐν ἐλλείψει καλυτέρου πρέπει νὰ ἀρκοῦμεθα καὶ εἰς τὸ πενιχρὸν) Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Κόρινθ. κ. ἄ.) β) Γενικώτερον, ἔλλειψις, σπάνις Κύπρ. : Ἀσμ.

Ὡς τὴν ἀκριβειαν τῶν κοραδιῶν μὴν ρκὰν ἐπαρακάλουν τὸ ἐκρέμ-μαζεν τὰ δειλὴ της σὰν τὰ φτερὰ τοῦ γάλου

(ρκὰ = γραῖα) Κύπρ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Πλάτ. Νόμ. 844B «ἐὰν δι' ἀκριβείας ἢ καὶ τοῖς γείτοσι (τὸ ὕδωρ)».

4) Ὑπερβολικὴ τιμὴ, ὑπερτίμησις τῶν ὀνίων κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) : Δὲν μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ κἀνείς τὰ ἐμπορικὰ ἀπὸ τὴν ἀκρίβεια. Θὰ μᾶς φάγῃ ἐφέτος ἡ ἀκρίβεια κοιν. Τὰ κρασιὰ ἔχουνε ἀκρίβεια Κίμωλ. Πολλὴν ἀκρίβειαν φέτι τὸ πρᾶμαν Κύπρ. || Φρ. Ἀκρίβεια τοῦ διαβόλου ! (ἐπὶ ὑπερβολικῆς ἀκριβείας) σύνθηθ. || Παροιμ. Ὁπου ἰδῆς ἀκρίβεια, καρτέρει καὶ φτήγια (αὐξανομένης τῆς τιμῆς πράγματός τινος ἐλαττοῦται ἡ ζήτησις αὐτοῦ καὶ ἐπέρχεται κατ' ἀνάγκην ἡ ὑποτίμησις αὐτοῦ) Ἡπ. Θήρ. κ. ἄ. Συνών. ἀκριβεμαν.

ἀκριβεμαν τό, Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκριβένω.

Ἡ ὑπερτίμησις τῶν ὀνίων : Τῇ ψωμί' τ' ἀκριβεμαν. Συνών. ἀκρίβεια 4.

ἀκριβένω κοιν. Πόντ. (Κοτύωρ.) ἀκριβένω Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) ἄκριβένω Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός.

1) Μετβ. ὑπερτιμῶ τι, πωλῶ εἰς μεγαλυτέραν ἢ πρότερον τιμὴν ἐμπόρευμά τι κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) : Ὁλο καὶ ἀκριβένει τὰ παπούτσια - τὰ ρουχικά κττ. Ἀκρίβυνε πολὺ τὰ χόρτα κοιν. Τ' ἀκριβάναν ὅλα Κίμωλ. Οἱ πακάλ' ἐκρίβυναν τὸ βούτορον Κερασ. Τραπ. Χαλδ. Καὶ ἀμβτ. γίνομαι ἀκριβός, πωλοῦμαι εἰς μεγαλυτέραν τιμὴν ἢ πρότερον κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) : Ἀκρίβυνε τὸ γάλα - τὸ κρέας - τὸ ψωμί καὶ ὑποφέρουν οἱ φτωχοὶ κοιν. || Φρ. Ἀκριβένεις ; — Λιγοστεύω (αὐξανομένης τῆς τιμῆς πράγματός τινος ἐλαττοῦται ἡ ζήτησις του) Ἰόνιοι Νῆσ. || Παροιμ. Ἐννοια τὸν ἡδρεν τὸν κ-κέλην, ἂν ἀκρίβυνεν τὸ χτένιν (κ-κέλης = ψωριῶν τὴν κεφαλὴν. Ἐπὶ τοῦ ἀδιαφοροῦντος διὰ δεινὰ μὴ εἰς αὐτὸν ἀφορῶντα) Κύπρ.

2) Καθίσταμαι δαπανηρός, ἀπαιτῶ πολλὰς δαπάνας σύνθηθ. : Ἡ ζωὴ ἀκρίβυνε.

Πβ. ἀκριβεύω, ἀκριβεῖάζω, ἀκριβεῖζω, ἀκριβώνω.

ἀκριβεύω Σῦρ. — Λεξ. Λάουνδ. Περίδ. ἀκριβέγουω Καλαβρ. (Μπόβ.) Μέσ. ἀκριβεύομαι Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Κεφαλλ. Κύπρ. ἀκριβεύομαι Θράκ. (Μάδυτ.)

Τὸ μεταγν. ἀκριβεύω.

1) Ἀκριβολογῶ, διακριβῶ Καλαβρ. (Μπόβ.) 2) Φεῖδομαι, φειδωλεύομαι Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Θράκ. (Μάδυτ. κ. ἄ.) Κύπρ. — Λεξ. Περίδ. : Τὸ κρέας ἔχει σαράντα δραμὲς ἢ ὁκὰ καὶ ἀκριβεύεται κἀνείς νὰ πάρῃ Ἀλμυρ. Ἀκριβεύκι νὰ πάρ' μνιὰ οὐκὰ ψάρια νὰ φάγ' μὴ τὴ γ'ναῖκα τ' Μάδυτ. || Ἀσμ.

Τῶαι γιὰτὰ μὲν τὸν ποιητὴν μόνοι σας νὰ σκεφτῆτε, γιὰ μὴν μπακ-κίραν εἶτε δκγὸ νὰ μὴν ἀκριβευτῆτε

